

Fyrsta iløgan í fimm ár há kommununi í Vági

*Á figgjarætlanini
há Vágs komm-
unu komandi ár
er onki, sum tek-
ur nakran á bóli.
Tó sleppur
kommunan undir
sína fyrstu iløgu í
fimm ár.*

ÁKI BERTHOLDSEN

Mánakvøldið samtykti Vágs Býráð figgjarætlanina fyri komandi ár.

Men synd er at siga, at har eru stórvegis broytingar hendar frá árunum frammanundan.

Kommunan sleppur ikki

at hækka útreiðslurnar - men hon hevur so heldur ikki skert tær.

Úrslitið er, at tað fer at leypa góðar 800.000 av komandi ár.

Men tað yvirskotið fer at til at betala skuldina niður við.

Tilsamans verður roknað við, at kommunan fer at fáa einar 21,3 miljónir inn í skatti komandi ár.

Tað er eitt sindur meiri enn í fjør, umleið 1,2 miljón.

Men lítið leypir av onnur tiltøk, enn til tær lógarbundnu útreiðslurnar.

Skattaprosentið komandi ár verður tað sama, sum í ár, 23%.

Men nú fer tað eina prosentíð ikki longur í kommunala veðhaldsgrunnin,

men beint í kommunukassan.

Jógvan Krosslá sigur, at nú er tað góða hent, at kommunan ikki longur hevur brúk fyri láni úr veðhaldsgrunninum.

Tilsamans skyldar Vágs Kommuna yvir 80 miljónir. Tað eru millum triggjar og fyra álikingar.

Tó vil Býráðsformaðurin, Jógvan Krosslá siga, at teir hava tamarhald á støðuni, og hendir onki óvæntað bakkast, fer tað at ganga, um menn útlit eru ikki til at lækka skattaprosentið.

Jógvan Krosslá sigur, at gjøgnumgangandi er væl frægari við arbeiði í Vági nú, enn tað hevur verið.

Kommunan fer komandi ár at betala 4,5 miljónir í rentu og 3,8 í avdráttum.

Í fjør betalti kommunan 5,3 miljónir í rentu og 2,8 í avdráttum.

Fyrsta iløgan í fimm ár

Men eru útreiðslurnar ikki broyttar, fer kommunan nú undir sína fyrstu iløgu í fimm ár.

Men ikki kann sigast, at lagt verður harðliga út, tí iløgan er uppá 500.000 krónur.

Men einans 500.000 krónur iløgum í fimm ár gevur eina nokk so góða mynd av, hvussu illa kommunan hevur verið fyri.

Landsstýrið hevur góðkent iløguna.

Peningurin skal brúkast til vatnveitingina og til kloakk.

Peningurin skal m.a.

brúkast til eitt reinsiverk til eina kloakk, sum rennur á sjógv.

Býráðsformaðurin
Jógvan
Krosslá

Næstan helvtin av liðnum býr í Havn

– Vit hava góðar spælarar, men vánaligar umstøður. Í ár eru vónirnar at bliva verandi í 1. deild. Manshondbolturin í Vági er heilt dottin niðurfyrir, men vónirnar til kvinnuhondboltin eru góðar, ikki minst tí fleiri heilt góðir, ungir spælarar standa til reika yvir um nøkur ár. Myndin er frá dysti imillum VB og Neistan í 1995

*Í ár eru vónirnar
at bliva hangandi
í bestu deildini.
Komandi ár eru
vónirnar at fáa
ein útlendskan
venjara*

ÁKI BERTHOLDSEN

– Vit hava góðar spælarar,

men vánaligar umstøður.

Hetta er støðan hjá hondboltinum í Vági í løtuni.

Kirsten Ludvig, formaður í hondboltdeildini, sigur, at hondbolturin í Vági hevur verið í einum aldudali, men er nú partvis á veg upp eftir aftur.

Men tíverri er manshondbolturin heilt dottin niðurfyrir, og tað røktist onki fyri, at hann kemur fyri seg aftur enn, sigur hon.

Hinvegin er kvinnuliðið

há VB komið upp aftur í bestu deildina, eftir at tað rykti niður í fyrrið og spældi í 2. deild í fjør.

Tað er einasta vaksamannalið, VB hevur nú. Annars hevur VB lið í øllum teimum yngri deildunum.

Tilsamans hevur VB níggju lið í landskappingini, seks lið í gentu/kvinnudeildini og trý drongjalið.

Tíverri er hondboltin hjá monnum og drongjum

dottin heilt niðurfyrir.

Fótbóltskappingin blívur longri og longri, og strævnari og strævnari og í eini bygd sum í Vági eru tað somu drongir og menn, sum eru uppi báðu. Tí verða teir noyddir at velja, og í Vági er fótbóltskappingin fremri enn hondboltin.

Men spell heldur Kirsten Ludvig tað vera, tí liðið var gott, tað tíð tað var.

Á veg upp aftur

Annars heldur Kirsten Ludvig, at kvinnuhondbolturin er á veg upp eftir aftur.

– Besta kvinnuliðið fór niður í aðru deild í fyrrið men flutti upp aftur í fjør.

Tíverri hevur ikki gingið so væl. Tær hava tapt triggjar dystir og bara vunnið ein.

Tað tykist ikki, sum um tær eru nóg væl fyrir at spæla í fyrstu deild.

Vónirnar eru avgjørt at bliva verandi í fyrstu deild í ár.

Og næsta ár eru vónirnar heilt avgjørt at fáa útlendskan venjara til Vágs.

Kvinnuhondbolturin í Vági hevur mangan staðið í fremstu røð. Ikki minst tá vit høvdu útlendskan venjara.

Kirsten Ludvig sigur, at hetta er avgjørt ikki fyri at klikkja niður á tær, sum hava vant seinastu árin.

– Teir hava verið góðir venjarar. Men at verða venjari krevur so nógv í dag, at tað letur seg ikki gera rættliga leingi hjá fólki, sum hava fult starv, og kanska meir afturat, umframt venjarastarvið.

Tey, sum hava verið, hava gjørt tað av berari vælvið. Tey hava ikki gjørt tað, tí tey hava havt tíð og hug til tað. Men tí tey hava kent seg noydd til tað. Og tað er mark fyri, hvussu leingi tú kanst trýsta fólk til eitt arbeiði, tey ikki hava tíð til. Tí tá tróystast tú skjótt.

– Úrslitið er, at seinastu árin hevur hondbolturin bara yvirleva.

Ætlanin var, at fáa útlendskan venjara í ár, men tey finga ongan.

Hon heldur, at tey vóru ov sein á sjóvarfallinum.

Hon heldur, at útlitini eru betri fyri at fáa ein útlendskan venjara, heldur enn at fáa ein føroyskan.

– Skulu vit hava føroyskan venjara, skal hann flyta

suður. Og tað vísir seg at vera ómetaliga trupult, tí Suðuroyggin er so langt burtur og ferðasambandið vánaligt og farleiðin ring.

Góðar spælarar

Annars heldur Kirsten Ludvig, at fáa tær útlendskan venjara, hevur hon góðar vónir fyri hondboltinum.

– Vit hava eitt sera gott lið deildini fyri gentur 16 ár, og tær hava staðið seg væl í kappingini upp í gjøgnum øll árin.

Tær hava m.a. vunnið silvur tvær ferðir. Tað einu ferðina vóru tær seks mál frá gullinum.

Triggjar av teimum eru eisini við á U 16 landsliðshópinum, sum hondboltssambandið tibeitur er farið undir aftur nú.

So tað ganga góðir spælarar til reiðar at taka yvir tá ið tær „gomlu sleppa“.

Men tað er ikki bara at hava góðar spælarar.

Ein annar stórir trupulleiki er at fáa genturnar at støðast í oynni, tá ið tær verða vaksnar.

Og tað kann vísa seg at verða trupult.

Kirsten Ludvig vísir á, at á 1. deildarliðnum býr næstan helvtin, einir 4-5 spælarar, í Havn.

– Tær eru bara saman við hinum spælarunum um vikuskiftini, og onkuntíð, tá ið tað annars liggur fyri.

Hon sigur, at undir slíkum umstøðum eru fortreytnar avgjørt ikki tær bestu.

Yvirhøvur krevur hondbolturin nóg meiri av okkum í Suðuroynni enn aðra staðni, tí kappingin er um veturin, og tá er veðrið mangan ringt at ferðast um suðuroyarfjórð, sigur Kirsten Ludvig.

So tá ið hugsað verður um umstøðurnar, er tað heilt ótrúligt, at undirtøkan er so fræg, sum hon er, sigur Kirsten Ludvig.